

vsako številko brezplačno (za „Štajerca“) 100 tiskanih vrst poročil iz Maribora in okolice poslati.

Poročilo, katero bode strah napravilo, da ne bode noben časnik (namreč „Gospodar“ in „Süddeutsche Post“) več „Štajercu“ sovraženo, pošljem precej po sprejemu odgovora, katerega prosim prej kot mogoče.

Naslov prosim, da se naredi na dom, ker v tiskarno ni varno.

Z vsem spoštovanjem udani

Auguštín Janša

urednik „Slovenskega Gospodarja.“

Naslov:

Augustin Janša

Marburg

Schwarzgasse 3, I. St.

Prav dobro! Tedaj vemo mi, zakaj „Gospodar“ čez „Štajerca“ „šinf“! Ne, vera je v nevarnosti in slovenski narod tudi ne, ako „Štajerc“ samo 120 gld plača, potem dela urednik „Gospodarja“ tudi za „Štajerca“! Cela „šinfarija“ bila je torej samo zato, da se denar iz nas izpreša! Fej hudič!

Ljubi „Slovenski Gospodar!“ kar ti čez „Štajerca“ pišeš, tega ti itak noben človek ne verjame in tvoja „šinfarija“ ni niti enega vinarja vredna, velikomanj 120 gld. Ako ti toraj potrebuješ denar, išči ga kod drugot skup zgnati, saj je še veliko kmetov, ki so tako neumni, da tebi denar pošiljajo, od „Štajerca“ pa ti ne dobiš nič, če ga hvališ, ali pa če čez njega „šinf“.

Vojna v Južni Afriki.

Burski predsednik Krüger je izgubil baje zadnjo upanje, da bi dosegel v Evropi svoj namen, da bi pridobil kako velevlast, ki bi predlagala mednarodno rzsodišče. Tudi v Holandiji je bil odbit. Baje ne pojde Krüger nikamor več, nego ostane v Haagu, kjer počaka izid vojne. Kakšen bode ta konec, o tem seveda ni dvomiti. Lord Roberts je že v Kapstadt, da se odpelje domov, lord Kitchener pa je prevzel nadpoveljništvo z naročilom, da napravi bojem čim najhitrejšo konec. Kitchener ni genialen strateg, pač pa previden in obziren. S tema dvema lastnostima je zatrl ustajo v Sudanu in zatrl bo jo tudi v Južni Afriki. V Johannesburgu je ukazal najostrejšo odredbo, ker so simpatije meščanov do Burov še vedno večje, ko strah pred Angleži. Vso mesto je obdal s trnjevo žico, da ne more sovražnika nihče zalagati z živili. Razen tega je ustanovil posebne vrste čet, „Rand Rifles“ iz angleških podanikov, ki žive že dalje časa v burskih republikah in jih zato poznajo dobro. Kitchener upa, da uženene s temi domačini Bure najhitrejšo. Glavno pozornost obrača Kitchener seveda na Deweta, ki mu je nevarnejši ko vsi drugi burski poveljniki. Tega hoče ujeti, ker potem bo vojne res konec. General Knox, ki je bil parkrat že tepen, je Dewetu vedno zapetami. Prekoračil je tudi reko Caledon in preganja Deweta, ki je baje že

utrujen. Dewet je sedaj blizu Rouxvilla. Angleži so pustili živila za Coledonom. Detwet je baje obdan od vseh strani in ne more v Kaplandijo. Kakor že večkrat, obrača se tudi sedaj vsa pozornost časopisja na Deweta. Krüger ni opravil ničesar pozitivnega, in če zaide še Dewet v pest Knoxa, je odpor Burov končan.

Dogodki na Kitajskem.

Kako lažnjive in brezvestne so kitajske oblasti, dokazuje najnovejšo poročilo iz Pekina. Med tem, ko so se mirovna pogajanja že vršila ter so kitajski pooblaščenici poslanikom zatrjevali, da store Kitajci vse, kar je treba, da se napravi ustaji in silovitostim konec, so v Kwei Hsu Čengu usmrtili deset Evropejcev in več sto krščanskih domačinov. V Pekinu samem so nameravali boksarji 19. p. m. izzvati nove poulične boje, a se je namera preprečila. Cesarica vdova pa je baje tudi že izprevidela, da preti dvoru in državi največa nevarnost, ako se hitro ne vrne v Pekin in se ne sklene mir. Zato je Tungfuhsianga odstavila in obsodila glavarja boksarjev Yü-Hsiena na smrt. Cesar se vrne v kratkem v Pekin. Poslaništva se sezidajo zahodno tatarskega predmestja ter se obdajo z zidom in okopom. Večje operacije so sedaj nemogoče, ker vlada na Kitajskem silen mraz.

Zunanje novice.

Vsa rodbina zgorela. Iz Vexjöja na Švedskem poročajo: Minolo noč je zgorela tu kmetiška hiša, v njej pa so zgoreli kmet, kmetica in četvero otrok. Tudi neki drugi moški se je opekel tako, da je umrl.

Deček, ki je deklica. Žena Joška Horvata v Sotinu je pred tremi tedni rodila zdravo in močno dete. Babica je rekla materi, da je povila sinčka, zato so otroka krstili za Joška. Ko pa je mati čez 6 dni vstala in otroka skopala, je videla, da je Joško — deklica. In preko noči je dobil Joško ime — Julijana!

Milijonar — tat. Pariška policija je zalotila milijonarja Augusta Tevrot, ko je v družbi tatov kradel. Tevrot je veleomikan mož najboljše pariške družbe, star 30 let. Kradel je radi golega športa, ker ga je razburjenost prijetno zabavala. Prvič je kradel kot 19-letni mladenič. Kradel pa je 11 let. Imel je tikoma policijskega ravnateljstva svojo elegantno palačo in dasi je policija zaprla mnogo njegovih tatinskih tovarišev, vendarle njemu ni prišla na sled. Končno pa so ga zalotili s tremi drugimi tatovi. Branili so se in ubili celo nekega redarja, končno pa so jih vendarle užugali in zaprli. Milijonar — tat, ki krade za zabavo, je pač pristna prikazen novejšega življenja.

Zakaj se je nekdo usmrtil. V New-Yorku se je nedavno ubil zasebnik Herman, ter je kot vzrok svojega samomora navel v oporoki sledeče: Oženil sem se z vdovo, ki je imela odraslo hčer. V to deklico se je zaljubil moj oče ter jo poročil. Oče mi je postal toraj zet, pastorka pa mačeha. Žena mi je rodila sina, ki je postal mojemu očetu svak, meni pa ujec, ker je